

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
17 У 16626/17
Дана 08.03.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душице Маринковић, председника већа, Биљане Шундерић и Маријане Тафра Мирков, чланова већа, са судским саветником Горданом Вукићевићем, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца _____ из Ковина, Цара Лазара број 99, чији је пуномоћник, _____ адвокат из Панчева, Мите Топаловића број 6, против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Покрајинског фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекције Покрајинског фонда, Нови Сад, Житни трг број 3, ради поништаја решења 30-02/181.84-68415 од 05.10.2017. године, у предмету пензијском, у нејавној седници већа, одржаној дана 08.03.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Покрајинског фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекције Покрајинског фонда, Нови Сад, број: 30-02/181.84-68415 од 05.10.2017. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање, Покрајински фонд за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекција Покрајинског фонда, Нови Сад, да тужиоцу _____ из Ковина, Цара Лазара број 99, надокнади трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема ове пресуде.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијале Панчево, број: 38-181.84-68415 од 10.08.2017. године, којим је одбијен захтев тужиоца за усклађивање пензије за јануар 2008. године за 4,21% почев од 01.01.2008. године.

Тужбом поднетом Управном суду дана 06.11.2017. године, тужилац, преко пуномоћника оспорава законитост решења туженог органа због повреда правила поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и неправилне примене материјалног права. Наводима тужбе указује да тужени прихвата наводе првостепеног органа да је тужиоцу већ усклађена пензија за 2007. годину, повећањем вредности бода за 4,21% по

одлуци министра одбране из марта 2007. године, која представља део ванредног усклађивања пензије за 2007. годину, те да оваквим решавањем није уопште решено о захтеву тужиоца. Указује да тужилац као корисник пензије није тражио да му се пензија ванредно усклади за 4,21% јер тај део ванредног усклађивања добио још у априлу 2008. године, већ да је у овом поступку захтевао да му управни орган донесе решење о другом редовном усклађивању пензије за 2007. годину за 4,21% које редовно усклађивање као корисник војне пензије није никада добио. Позивајући се на одредбе Уредбе о платама и другим, новчаним примањима професионалних војних и цивилних лица у војсци Србије и Црне Горе и одредбу члана 261. Закона о Војсци Југославије, тужилац сматра да му припада право на друго редовно усклађивање за 2007. годину у износу од 4,21%, наводи да до сада није подносио захтев за доношење решења о другом редовном усклађивању пензије за 2007. годину, јер је веровао да је ово повећање извршено по Одлуци министра одбране и исплаћено у априлу, али како је из одлука по тужбама за ванредно усклађивање јасно да ово повећање за 4,21% није друго редовно повећање за 2007. годину, већ део ванредног усклађивања пензија од 11,06%, то сматра да тужени није одговорио на наводе жалбе, да се није бавио предметом овог управног поступка, а да првостепени орган уопште није решио његов захтев, чиме су повређене одредбе Закона о општем управном поступку. Предложио је да суд уважи тужбу, поништи оспорени управни акт и предмет врати надлежном органу, са обавезујућим упутством да жалбу усвоји и донесе захтевано решење о другом редовном усклађивању пензије за 2007. годину, те да обавезе туженог да тужиоцу надокнади трошкове подношења тужбе за састављање тужбе у износу од 16.500,00 динара, по важећој Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при разлозима из образложења оспореног решења па је предложио да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, сагласно одредби члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, по оцени навода тужбе, одговора на тужбу и списка ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из списка предмета, произилази да је тужилац дана 03.07.2017. године, првостепеном органу, поднео захтев којим је тражио друго редовно усклађивање пензије за 2007. годину, повећањем вредности бода за додатних 4,21% почев од 01.01.2008. године. Првостепени орган је ожалбеним решењем од 10.08.2017. године, одбио захтев тужиоца уз образложење да је усклађивање пензије за 2007. годину за 4,21% почев од 01.01.2008. године већ извршено односно да је урачунато у ванредно усклађивање пензије од 11,06%, за који проценат су усклађене пензије свим корисницима пензија по Закону о пензијском и инвалидском осигурању. У поступку по жалби тужени орган је оспореним решењем од 05.10.2017. године, одбио жалбу тужиоца, уз образложење да је усклађивање пензије за 2007. годину за 4,21%, почев од 01.01.2008. године извршено, односно урачунато у ванредно усклађивање пензије од 11,06%, за који проценат су усклађене пензије свим корисницима пензија по Закону о пензијском и инвалидском осигурању, због чега оцењује да је првостепени орган правилно одбио као неоснован захтев тужиоца за додатно усклађивање пензије за јануар 2008. године, за 4,21%, па је применом одредбе члана 170. став 1. Закона о општем

управном поступку одлучио као у диспозитиву.

Оцењујући законитост оспореног решења, Управни суд налази да тужилац основано тужбом указује да су тим решењем повређена правила поступања, која су од битног утицаја на правилност и законитост решавања ове управне ствари. Ово јер се из списка које је тужени доставио по налогу суда, види да је тужилац указивао у жалби, а које наводе понавља и у тужби, да је у овом поступку захтевао да му филијала Фонда ПИО Панчево донесе решење о другом редовном усклађивању пензије за 2007. годину за 4,21% које редовно усклађивање као корисник војне пензије није никада добио, а да првостепени орган у ожалбеном решењу даје разлоге из којих произлази да је поменуто усклађивање од 4,21% урачунато у ванредно усклађивање пензије од 11,06%, те да је оваквим решењем првостепени орган повредио Закон о општем управном поступку, јер уопште није решио захтев тужиоца. Како је у управном поступку покренутом по захтеву странке, предмет поступка оно што странка тражи, то је тужени орган пропуштајући да у оспореном решењу оцени ове жалбене наводе, поступио супротно члану чланом 168. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", бр.18/16), којим је прописано да другостепени орган испитује постојање разлога за побијање решења који су наведени у жалби, а која повреда је од битног утицаја на правилност и законитост решавања ове управне ствари, јер образложење оспореног решења не садржи разлоге који упућују на одлуку из диспозитива и правилност закључка туженог органа да је ожалбено решење правилно и на закону засновано, те да су испуњени услови прописани одредбом члана 170. став 1. Закона о општем управном поступку да се жалба одбије.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде на основу одредбе члана 40. став 2. и члана. 42. став 1. Закона о управним споровима, с тим што је тужени везан примедбама суда изнетим у овој пресуди у складу са одредбом члана 69. став 2. истог Закона.

Одлуку као у ставу II диспозитива решења, Управни суд је донео налазећи да је основан захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, са којих разлога је применом чл. 150. и 154. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...87/18), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, тако што је тужиоцу за састав тужбе од стране адвоката досудио износ од 16.500,00 динара, сагласно Тарифном броју 43. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", број 121/12).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 08.03.2019. године, 17 У 16626/17

Записничар
Гордан Вукићевић, с.р.

Председник већа-судија
Душица Маринковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉЛ

30
ДМ

